

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg er fuldstændig enig med hr. Morten Bødskov i, at det er sociale hjælpeforanstaltninger, der skal iværksættes, for de skal jo være hovedindsatsen. Men politiets efterforskning og samtaler med barnet skulle gerne hjælpe med til at målrette de sociale hjælpeforanstaltninger i den rigtige retning, og vi medvirker gerne under udvalgsbehandlingen til at få spørgsmålet afklaret.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Undervejs i debatten i dag har der jo været en diskussion om, hvorvidt forslaget har karakter af en sænkelse af den kriminelle lavalder. Der er sågar en ordfører, der har ment, at det er regeringens generelle ærinde, og det kunne være rart, hvis ministeren ville opklare det for os i dag. Ser man forslaget som en skridt i retning af sænkelse af den kriminelle lavalder, eller har ministeren i øvrigt tanker om noget sådant?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Nej, det har regeringen ingen tanker om. Det drejer sig ikke om en sænkelse af den kriminelle lavalder, tværtimod. Vi har at gøre med en gruppe af unge, hvor det ikke drejer sig om straf, men om at hjælpe dem ud af kriminaliteten og iværksætte de nødvendige sociale hjælpeforanstaltninger.

Lovforslaget har først og fremmest til formål at sikre, at der lovfæstes nogle rettigheder og nogle retningslinjer for, hvorledes politiet skal agere, før de sociale myndigheder kommer på banen. Men det er de sociale myndigheder og forældrene, der bærer det største ansvar og også skal fastlægge det videre forløb for barnet.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Morten Østergaard, sidste gang.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Jeg vil gerne takke for den afklaring, og så vil jeg også spørge, om ministeren eventuelt allerede i dag kan give tilsagn om, at hvis det under udvalgsbehandlingen viser sig, at lovforslaget udvider politiets beføjelser i forhold til den praksis, som er uhjemlet i dag, vil man tage de pågældende dele af forslaget op til revision og eventu-

elt i det videre arbejde få luget ud i dem, så det kun opfylder ét formål, nemlig at hjemle eksisterende praksis, men ikke udvide politiets adgang til strafprocessuelle tvangsindgreb over for børn under den kriminelle lavalder.

KI.13.05

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige, at strafferetsplejeudvalget har gjort et, synes jeg, ganske grundigt og anerkendelsesværdigt stykke arbejde. Som udgangspunkt synes jeg faktisk, det har fundet den rigtige balance set i forhold til det, man skønner er praksis i dag.

Som jeg tilkendegav i min første besvarelse, har regeringen faktisk allerede efter den første høringsrunde justeret lovforslaget for at imødekomme noget af kritikken. Det gjaldt især spørgsmålet om enrumsanbringelse, herunder om at sætte en absolut maksimumgrænse for, hvor lang tid et barn kan være enrumsanbragt. Jeg har lyttet til kritikken, før lovforslaget blev fremsat, og det betyder naturligvis også – det er svar til hr. Morten Østergaard – at hvis det under udvalgsbehandlingen viser sig, at der er andre problemstillinger, som via høringssvar og henvendelser til Retsudvalget giver anledning til, at Folketingets partier ønsker, at vi skal drøfte det, er jeg også åben over for det.

For nærværende kan jeg ikke sige præcist, hvad det eventuelt kunne være. Som jeg sagde før, synes jeg, lovforslaget er meget afbalanceret, men jeg udelukker selvfølgelig ikke, at vi må se på nogle ting, og jeg synes også, det er væsentligt, at et lovforslag af denne karakter nyder fremme blandt et stort flertal af partierne i Folketinget.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.